

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Første behandling af lovforslag nr. L 222: Forslag til lov om Den Europæiske Unions udvidelse med Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet.

Af udenrigsministeren (Per Stig Møller).
(Fremsat 30/4 2003).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Charlotte Antonsen (V):

Endelig!

Europas politiske situation her i begyndelsen af det nye årtusinde tegner flot: ét Europa med tolerance og respekt for det enkelte menneske, ét Europa med større frihed og mindre frygt, ét Europa med vækst og velstand. Genforeningen af Europa er en god start på et nyt årtusinde, og danskerne kan glæde sig og være stolte over den fælles indsats, vi har gjort for at få de nye europæiske demokratier med i vores klub.

Med lovforslaget her giver Folketinget grønt lys for, at Østudvidelsen kan fortsætte, og Danmark vil være det første land i EU, der kan ratificere, hvis vi overholder planen og sætter forslaget til endelig afstemning her i Folketinget den 4. juni i år.

Når folkeafstemningerne i ansøgerlandene er gennemført i september måned, vil Østudvidelsen være en realitet. I praksis kommer landene fuldt ud med fra 1. maj næste år, men allerede i dag er de 10 ansøgerlande jo heldigvis med i en stor del af det politiske arbejde i EU.

Her i Folketinget kan vi være tilfredse med den danske indsats for Østudvidelsen. Siden kort efter Murens fald i 1989 har vi arbejdet målbevidst og hårdt på, at EU hurtigst muligt skulle åbne døren for vore naboer i Øst- og Centraleuropa. Vi har dels arbejdet for at få hastigheden for udvidelsen op, dels for at alle ansøgerlande, uanset størrelse og gamle alliancer med nuværende EU-medlemslande, skulle have samme chance for at blive medlem af EU.

Det sidste lykkedes over al forventning. Af de 12 øst- og centraleuropæiske ansøgerlande lykkedes det at få de 10 med i den første udvidelsesrunde, kun Bulgarien og Rumænien nåede ikke at blive klar til EU-medlemskabet i denne omgang. Det er især lykkeligt, at de tre tidligere sovjetrepublikker Estland, Letland og Litauen

nu er på vej ind i EU. Her har den danske indsats uden tvivl spillet en stor rolle, men til gengæld kan vi ikke prale med, at der blev tale om en meget hurtig proces. Der er gået over 13 år siden Murens fald.

Heldigvis er der dog ikke sket nogen større katastrofer som følge af langsomheden. Friheden og demokratiet er blevet fastholdt i landene, og den økonomiske udvikling har givet pæne resultater. De 10 lande, der i dag står på dørtærsklen til EU, har gennemgået en imponerende politisk og økonomisk udvikling. Det er kort fortalt nogle helt andre lande, end da de slap ud af kommunismens greb for over 10 år siden.

Derfor bliver der for os, de gamle EU-lande, ikke nogen væsentlige økonomiske byrder forbundet med Østudvidelsen. Via Danmarks EU-medlemskab kommer vi til at betale ca. 560 mio. kr. i gennemsnit de kommende 3 år, men beløbet er jo inden for det gamle EU's budgetloft, så derfor kommer vi faktisk ikke til at betale mere for vort medlemskab af et EU med 25 lande, end vi alligevel skulle have betalt.

Når talen er om det økonomiske, skal vi samtidig huske på, at der jo bliver et væsentlig større økonomisk potentiale, når vi får 10 nye lande og borgerne i de pågældende østeuropæiske lande med i EU. Flere forbrugere i EU kræver flere varer, og dermed bliver der mulighed for en øget produktion, også i Danmark, som igen giver mulighed for øget beskæftigelse, øget velstand og øget vækst.

Til sidst vil jeg nævne en enkelt anden stor vinder i forbindelse med Østudvidelsen: miljøet. Miljøproblemer respekterer jo ikke grænser, og netop i de lande, der nu står for at blive medlem af EU, er miljøet tidligere blevet brugt som konkurrenceparameter. Man ville for alt i verden forsøge at konkurrere med Vesten op gennem 1950'erne og 1960'erne, men da de planøkonomiske femårsplaner ikke producerede tilstrækkeligt med brune sko eller for mange højrisko eller noget lignende, måtte man fire på andre led i produktionen for at følge Vesten, og her betalte miljøet en høj pris. Det er heldigvis slut nu.

I EU er det netop grundtanken, at vi ikke skal konkurrere på den slags usunde parametre, og efter Murens fald er denne tankegang overført på ansøgerlandene, der nu skal opfylde EU's strenge krav, også på miljøområdet. De miljømæssige gevinster ved udvidelsen er derfor betragtelige for os alle.